

GAZETA PORANNA

ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW

Nr. 8541

Lwów, wtorek 26 czerwca 1928

Rok XIX

Nakładem Spółki Wydawniczej GRODKI i Spółka.

Reaktor naczelny: JAKUB KONARSKI.

Gen. Nobile uratowany!

Sensacyjna afery poborowa na terenie D. O. K. 10. - Lwów protestuje przeciw groźbie wprowadzenia liczników telefonicznych.

Nicejską najdelikatniejszą oliwę do sałat poleca Fa „Zakopane“ Moor i Stachowicz Lwów, Akademicka 24. - Leona Sapiehy 25.

W jaki sposób uratowa- no gen. Noblego?

Berlin, 24. czerwca. (Tel. G. P.) Huggenbergowski „Der Montag“ donosi z Kinsbay, że jeden z samolotów szwedzkich zdołał wylądować na lodzie w pobliżu obozu Noblego i wystartował z powrotem, zabierając ze sobą generała. Samolot ów zabrał dlatego najpierw gen. Noblego, ponieważ jeden z lodowców zламаł mu nogę. Nobile został odstawiony przez samolot na pokład okrętu „Quest“, który zarzucił w pobliżu kołwiec.

Wylądowanie samolotu „Upland“ na wielkiej krze, która od wczoraj znajdowała się w ustawicznym powolnym ruchu wirowym, oceniane jest przez lotników jako majstersztyk, który musiał być połączony z poważnym niebezpieczeństwem dla lotników i aparatu. (Czytaj depechę na str. 2. Przyp. Red.).

SYGNAŁ OD AMUNDSENA.

Berlin, 24 czerwca. (Tel. G. P.) Jak donosi prasa berlińska, sowjecki łamacz lodów „Myłgin“, który dotarł do 78 stopnia szer., pochwycił w ciągu dnia wczorajszego sygnał od Amundsena, który zapytywał o stan atmosfery i stan morza w pobliżu wysp Niedźwiedziej. Prasa berlińska wyraża z tego powodu przypuszczenie, że Amundsen wylądował zapewne w pobliżu tych wysp.

NOWA NOTA KELLOGA.

Paryż, 24. czerwca. (Tel. G. P.) „Echo de Paris“ donosi o nowej nocie sekretarza stanu Kelloga, poruszającej sprawę stosunków Francji do państw Małej Ententy. Kellog oświadcza, że nie są mu znane obietnice, poczynione przez Francję jej sojusznikom w Europie środkowej i wschodniej, wszakże — mówi nota — należałoby oczekiwać, że Francja użyje swoich wpływów u sojuszników w tym kierunku, aby skłonić ich do przyłączenia się do konwencji potępiającej wojnę.

O czego dąży Primo de Rivera.

WYTYCZNA DZIAŁALNOŚĆ RZĄDU MADRYCKIEGO NA NAJBLIŻSZE LATA.

Madryt, 24. czerwca. (Tel. G. P.) Gen. Primo de Rivera wystosował do prezesa komitetu centralnego unii patriotycznej bardzo obszerny list, zawierający wytyczne działalności rządu na najbliższe lata. List zapowiada, że w wrześniu br. przeprowadzony będzie w Hiszpanii spis ludności, a przy tej okazji i unia patriotyczna powinna obliczyć i zademonstrować swoją siłę. Głównymi hasłami unii patriotycznej są i pozostaną: Ojczyzna, religia, monarcha. Najważniejszą troską będzie opracowanie i ogłoszenie podstawowych ustaw ustrojowych. System parlamentarny w Hiszpanii będzie miał w przyszłości postać „odnej Izby, w której znajdują się obok siebie przedstawiciele społeczeństwa, korony, rządu i korporacji, z wyłączeniem systemu wyborów w okręgach. W celu

przeprowadzenia zatwierdzenia fundamentalnych ustaw ustrojowych, będzie przeprowadzony plebiscyt jako bezpośredni wyraz woli obywateli. Reorganizacja armii będzie miała na celu ustalenie minimum trwania obowiązkowej służby wojskowej.

Wreszcie Primo de Rivera zapowiada, że odda władzę w ręce unii patriotycznej, zapewne za jakieś dwa lata, o ile do tego czasu stanie się ona zdolna do przyjęcia na siebie ciężkich zadań rządu. Do tego czasu nie się nie zmieni w obecnej sytuacji. Dokument kończy się ponownym stwierdzeniem, że dyktatura obecnego rządu nie chce być żadną nicią związaną z przeszłością. Ci, którzy chcą być spadkobiercami władzy obecnego rządu, muszą w hasłach swych iść ku nowej Hiszpanii.

P. Korfanty pod prezydentem.

CH. D. NA G. ŚLĄSKU WYSTĘPUJE PRZECIW NIEMU.

Katowice, 24 czerwca. (Tel. G. P.) W dniu dzisiejszym odbył się tu zjazd stronnictwa Ch. D. grupy posła Janickiego. Na zjazd przybyło około 300 delegatów z poszczególnych miejscowości Górnego Śląska. Referat o sytuacji politycznej w państwie i na G. Śląsku wygłosił poseł Janicki.

Zebrani uchwalili rezolucję, w których m. i. wyrażają uznanie Zarządowi głównemu i Radzie naczelnej stronnictwa Ch. D. za powzięcie uchwały, w myśl której zostały rozwiązane w województwie śląskim nielegalne władze stronnictwa oraz zawieszeni w prawach członków ci ich członkowie z posłem Korfantym na czele, którzy są

odpowiedzialni za oderwanie śląskiej organizacji Ch. D. od władz naczelnych stronnictwa, wyrażają zaprzetywanie, że gdy ujawnione zostało przez sąd marszałkowski, iż poseł Korfanty pobierał milionowe subwencje od wielkiego przemysłu śląskiego, nie jest rzeczą dopuszczalną, aby miał on być członkiem organizacji Ch. D. na Śląsku.

Zebrani stwierdzają, że w celu podtrzymania swoich wpływów na Śląsku poseł Korfanty chwycił się taktyki budzenia tendencji separatystycznych, opartych na rzekomym rozymslnem krzywdzeniu ludności śląskiej przez Polskę. Zebrani piętnują taką robotę, jako zgubną dla Państwa i Śląska.

STABILIZACJA FRANKA FRANCUSKIEGO UCHWALONA!

Paryż, 24. czerwca. (Tel. G. P.) Komisja finansowa Izby deputowanych 32 głosami przeciw 1 i przy 8 wstrzymujących się, przyjęła ustawę o stabilizacji franka.

Paryż, 24. czerwca. (Tel. G. P.) Po ukończeniu dyskusji nad rządowym projektem ustawy o stabilizacji franka, Izba deputowanych ostatecznie przyjęła ustawę 450 głosami przeciw 22. Następnie Izba 575 głosami uchwaliła na wniosek socjalistów rezolucję, żądając utworzenia specjalnego funduszu w wysokości 2 miliardy fr. na udzielenie kredytów rolniczych i budowę taniich mieszkań.

POGRZEB ZAMORDOWANYCH POSŁÓW CHORWACKICH.

Białogrod, 24 czerwca. (Tel. G. P.) Pogrzeb posłów Pawła Radicza i Bassariczka zakończył się o godz. 2.15. O tej godzinie trumny zostały dowożone posłów złożone zostały w grobowcach. W czasie pogrzebu przemawiało 7 mowców. Olbrzymie tłumy publiczności powróciły w skupionej ciszy do miasta, rozcho-dząc się do domów. Żadnych zajść przy tej okazji nie było.

Białogrod, 24 czerwca. (Tel. G. P.) Władze miejskie Białogrodu rozplakowały w dniu pogrzebu deputowanych Radicza i Bassariczka odezwę do ludności, wzywającą m. i. wszystkich właścicieli sklepów do zamknięcia ich w południe na przeciąg jednej godziny, dla zmanifestowania oburzenia z powodu zbrodni popełnionej w skupeznynie, oraz w celu złożenia hołdu szlachetnym obywatelom.

WILHELM PRZYPOMINA SIĘ ŚWIATU.

Berlin, 24 czerwca. (Tel. G. P.) Niemieccy lotnicy transatlantycy zostali zaproszeni przez h. cesarza Wilhelma do przyjazdu do Doornu. Lotnicy ci zgodzili się na to.

Sensacyjna afera poborowa na terenie D. O. K. 10.

GLUCHE WIEŚCI, KTÓRYCH NA BAZIE NIE MOŻNA BYŁO SPRAWDZIĆ. — MASOWE ZWOLNIENIA POBOROWYCH. — OSZALAMIAJĄCE WYNIKI ŚLEDZTWA. — ARESZTOWANI ZOSTALI JEDEN LEKARZ WOJSKOWY, DWAJ FIZYCY POWIATOWI, RÓŻNI POŚREDNICY I W. I. — WIELE WINNYCH RATOWAŁO SIĘ UCIECZKĄ.

Lwów, 25 czerwca.

(—) W sobotę wieczorem rozszła się we Lwowie głucha wieść o wykryciu niesłychanych nadużyć poborowych w kilku powiatach, leżących na terenie DOK. X. w Przemyślu. Szczegóły afery brzmiały wprost nieprawdopodobnie, ale nie mogąc zasięgnąć informacji w miarodajnych źródłach z powodu spóźnionej pory, wstrzymaliśmy się chwilowo z podaniem sprawy do wiadomości publicznej. Jak się obecnie okazuje, rzecz cała przedstawia się następująco:

6. Djon Żandarmerji w Przemyślu, pozostający pod dowództwem ppłk. Batsza, zwrócił uwagę na zaskanawiający fakt masowych uwolnień od służby wojskowej w czasie ostatniego poboru

w Łańcucie i Przeworsku. W szczególności uwalniani byli od służby wojskowej masowo osobnicy silni, atletycznej budowy ciała, powoływano natomiast rekrutów słabych, rażąco odbijających pod względem fizycznym od tamtych.

Temu dziwnemu zjawisku zaczęło się przypatrywać bliżej i po uchwyceniu wątku przystąpiono do systematycznych dochodzeń. Wyniki ich są wprost oszalamiające ze względu na osoby wmieszane w aferę oraz jej rozmiary, dzięki którym można twierdzić, że jest to afera poborowa, jakiej dotąd w Polsce

nie było.

Dość powiedzieć, że wmieszanych w nią jest dwóch lekarzy fizyków powiatowych, ludzi znanych ogólnie ze swej działalności społecznej, jeden lekarz wojskowy i długi szereg znanych osób, którzy bądź pośredniczyli w przekupstwach, bądź same przekupywały, a uwolnionych zostało bezprawnie od wojska

kilkaset osób

i to tylko w czasie ostatniego poboru.

Ze względu na osoby cywilne, wmieszane w nadużycia, zażądała żandarmerja od wojewódzkiej komendy policji we Lwowie pomocy

NADEŚLANE.

Dr. Bronisław Owczarski

ordynuje w chorobach wewnętrznych

KRYNICA „Pod Tono am”

Cierpiący na reumatyzm
katary żołądka
i kiszek, zaburzenia
czynności wątroby

niech nie ośmiesza skorzystać z aktywowanych

TABLETEK KARLSBURGSKICH

Przez aktywowanie TABLETKI zostały w działaniu swem możliwie zbliżone do świeżej naturalnej wody.

Otrzymać można w każdej aptece i drogerji.

dla prowadzenia dochodzeń. Szef wydziału śledczego nadkom. Parylewicz, wydelegował pięciu najwytrawniejszych funkcjonariuszy policji śledczej pod dowództwem podkomisarza Konarskiego. W szczególności wyjechali na miejsca wywiadowcy Wnękiewicz, Rydler, Bandrowski, Chrzanowski i Hinko. Ponadto brał udział w dochodzeniach podkomisarz Olenkiewicz.

Dochodzenia prowadzone były w najgłębszej tajemnicy

w sposób mistrzowski. Przez szereg tygodni zbierano materiały dowodowe, nie budząc najmniejszego popłochu wśród zainteresowanych. Wreszcie po ukończeniu postępowania przygotowawczego przystąpiono do aresztowań. Odbyły się one w jednym dniu i o jednej godzinie w Łańcucie, Przeworsku, Przemyślu i Leżajsku.

Aresztowani zostali lekarz kapitan dr. Śmigieński, fizycy powiatowi lekarze dr. Krok w Przewor-

sku, dr. Serwacki w Łańcucie, dalej znani kupcy w Przemyślu: Kraut i Fensterowa w Przemyślu, oraz Horstein i Schneebaum w Przeworsku, wreszcie blisko 30 osób innych. Kraut i Fensterowa oraz Horstein i Schneebaum

byli pośrednikami

między zainteresowanymi poborowymi, względnie ich rodzinami a aresztowanymi lekarzami, którzy byli członkami komisji poborowych.

Dalsze aresztowania nastąpią. Są one obecnie utrudnione, albowiem wielu z winnych

ucieкло

w niewiadomym kierunku.

Niebywała ta afera powinna skłonić wreszcie władze wojskowe do radykalnego przecięcia wrzodu, jakim jest łapownictwo w wojsku.

Pod grozą wprowadzenia liczników telefonicznych.

UKONSTYTUOWANIE SIĘ ZWIĄZKU ABONENTÓW TELEFONICZNYCH. — SILNA ORGANIZACJA KONIECZNA, JEŚLI NIE CHCEMY PAŚĆ OFIARĄ AUTOKRATYCZNYCH ZAKUSÓW P. MIN. MIEDZIŃSKIEGO.

Lwów, 25 czerwca.

(jp) Od kilku miesięcy już została we Lwowie podjęta pod przewodnictwem prez. Laskownickiego akcja celem stworzenia Związku abonentów telefonicznych. Związek ma na celu podjęcie starań w kierunku polepszenia obsługi telefonicznej, a przede wszystkim obrony przeciw następstwu zamierzonego wprowadzenia we Lwowie liczników, na wzór Warszawy.

Wczoraj odbyło się w Instytucie Technologicznym konstytuujące Walne zgromadzenie Związku. Zajął zebranie w zastępstwie nieobecnego we Lwowie prez. Laskownickiego wiceprezes Kaz. Maksymowicz, przedstawiając cele stowarzyszenia. Mowca podkreślił, że nie chodzi tu bynajmniej o walkę z rządem lub też z Państwem, ale raczej o współpracę, zmierzającą do usunięcia niedogodności. Zawiązanie

Związku jest rzeczą pilną, gdyż wprowadzenia liczników należy oczekiwać w bliskiej przyszłości. Z tego powodu Komitet organizacyjny tuż po zatwierdzeniu przez władze statutu, zwołał Walne zgromadzenie.

Następnie referent dr. Feingold zajął się naświetleniem sprawy liczników. Referent, a potem również następny mowca inż. Teitelbaum zbijali racjonalność tych zarządzeń, z których tylko wynikają ograniczenia abonentów w swobodzie używania telefonu bez zmniejszenia wydatków Państwa, jak to już statystycznie zostało stwierdzone w Warszawie. Referent zakończył wnioskiem, iż ze względu na to, że p. min. Miedziński w znanej swojej enuncjacji zlekceważył zupełnie opinię Sejmu, który się wypowiedział przeciw licznikom, to tak silnej akcji ministra musi się przeciwstawić równie silna reakcja społeczeństwa, zagrożonego poważnie w swych interesach.

Aby Związek miał dostateczną egzekutywę, winni nie tylko wszyscy abonenci, ale wszyscy mający do czynienia z telefonami przystąpić do Związku, jak to statut dopuszcza.

Po referacie przemawiali pp. Sozański, Teitelbaum, nawołując do przystępowania do Związku celem energicznej obrony interesów abonentów telefonicznych. Jeżeli się już nie da uniknąć wprowadzenia liczników, to silna organizacja może jednak wpłynąć na złagodzenie tego zła.

Po zatwierdzeniu statutu i dłuższej, ożywionej dyskusji, przystąpiono do wyborów Zarządu. Według listy przedstawionej przez komisję-matkę, wybrano Wydział w następującym składzie: pp.: Laskownicki, prezes, dr. Rucker, Maksymowicz, Horszowski, Schayer, Sozański, Weyde, red. J. Konarski, S. Borowski, G. Pammer, M. Thom, J. Mund, inż. Teitelbaum, T. Dornhelm, dr. H. Feingold, red. H. Hesseles, O. Fabian, M. Ulam, N. Weinreb, inż. Chmielewski.

Komisja rewizyjna: Stan. Borowski, Izak Bürger, Rudolf Weyde.

Generał Nob le uratowany!

POSZUKIWANIA RESZTY ZAŁOGI TRWAJĄ.

Sztokholm, 24 czerwca. (Tel. G. P.) Kierownik szwedzkiego ministerstwa obrony otrzymał od szefa szwedzkiej ekspedycji ratunkowej następującą depezę, wysłaną dziś o godz. 7 rano:

Generał Nob le uratowany. Prace nad poszukiwaniem reszty załogi są kontynuowane. Nornberg.

Pięćdziesięciolecie Gimn. IV. im. Jana Długosza.

OBCHÓD JUBILEUSZOWY ODBYŁ SIĘ Z WIELKĄ UROCZYSTOŚCIĄ.

Lwów, 25. czerwca.

(jp). Obchód jubileuszowy pięćdziesięciolecia istnienia gimnazjum IV. im. Jana Długosza odbył się z uroczystością, godną tego doniosłego święta dla licznych pokoleń uczniów tej uczelni.

Obchód jubileuszowy rozpoczął się w sobotę przed godz. 9-tą rano od zbiórki uczestników uroczystości w pięknie przystrojonym gmachu Zakładu im. Długosza, uczniów gimnazjum IV, którzy ukończyli studia już przed dziesięciokilku lat aż do najmłodszych roczników.

O godz. 9-tej cały pochód przy dźwiękach orkiestry ruszył do katedry, gdzie ks. infułat Czajkowski w otoczeniu licznej kleru odprawił mszę św. Po nabożeństwie kler odśpiewał *Te Deum*, a następnie popłynęła ku niebu pieśń „Boże coś Polskę”.

Po nabożeństwie odbyła się w sali Tow. Muzycznego uroczysta Akademia, w której obok byłych uczniów gimnazjum wzięły udział najwybitniejsze osobistości naszego miasta ze sfer umię-

dowych, wyższych uczelni świata finansowego itd.

Po południu uczestnicy uroczystości zebrał się w auli gimnazjum celem założenia związku b. wychowanków gimnazjum IV. i omówienia stworzenia funduszu stypendyjnego.

Wieczorem w Teatrze Wielkim odegrano „Odprawę posłów greckich”, którą poprzedziło przemówienie b. wychowanka i b. profesora gimn. IV, dyr. St. Kryzowski. W salach Kasy i Kola lit.-art. odbył się raut, który zgromadził licznych uczestników uroczystości.

Wczoraj, w niedzielę nastąpiło zwiedzanie wystawy pamiątek gimnazjum IV. oraz popisy gimnastyczne uczniów, zaś o godz. 11 rano odbył się uroczysty Poranek szkolny ku czci Jana Długosza w auli Zakładu.

Każdy powinien zostać
członkiem L. O. P. P.

KOBIETA W DOMU I SALONIE

-GAZETA PORANNA SWOIM CZYTELNICZKOM-

Nr. 144.

Dodatek tygodniowy do Nr. 8541 z dnia 25 czerwca 1928.

Pod redakcją JANINY PEŁEŃSKIEJ.

POGADANKA

Lwów, 25 czerwca.

Zbliżają się ostatnie dni szkolne, w wielu zakładach rozpoczyna się rozdawanie świadectw, a wszędzie już klamka zapadła, nie można nic zmienić w wyniku świadectw, polepszyć zły noty, uratować straconego roku.

I na odwrót tam, gdzie dobre postępy są murowane, można mieć pewność, że nie nastąpi żadna niemiła niespodzianka.

To też w tych błogosławionych domach, gdzie nauka dzieci idzie gładko, bez trudności panuje niepodzielna radość, prawie świąteczny nastrój. Nie można się doczekać już tego pięknego dnia, gdy świadectwa zostaną rozdane, a chlubne wyniki postępów można będzie samemu oglądać i drugim z dumą pokazać czarno na białym, gdy już nie dzielić nie będzie od tych tak pożądanых wakacji, odpoczynku i wytchnienia dla dzieci i rodziców.

Na odwrót jednak tam, gdzie niema już wątpliwości, że świadectwo wypadnie złe, że nieunikniona jest ta po staremu nazwana, nie-nawistna dwójka, a choćby poprawka, panuje nastrój, jak to mówią, pod psem...

I dziwić się temu nie można, w pierwszym wypadku jest istotnie szkoda roku straconego, w drugim, są zarute dla dziecka, a często i dla całej rodziny, wakacje, ten czas, który ze wszystkich względów zarówno na zdrowie fizyczne jak i moralne, powinien być użyty na odświeżenie się i wzmocnienie.

Nie można więc zaiste wymagać od rodziców radosnego nastroju, gdy wynik roku szkolnego dla dziecka czy dziecka był ujemny. Jednakże można i trzeba od nich wymagać czego innego. Mianowicie tego, aby ich stanowisko do tego smutnego faktu nie zasługiwało na jeszcze ostrzejszą klasyfikację aniżeli nauka dziecka.

A tak bywa niestety bardzo i bardzo często.

W niezliczonych wypadkach zaczyna się w obecności dzieci narzekanie na niesprawiedliwość nauczycieli, na szkołę, na system nauczania i t.p.

I rodzice, czyniąc to zupełnie nie opatrnie, ani myślą, że w ten sposób przynoszą dziecku jeszcze większą szkodę, aniżeli ta, która wynika z złego świadectwa i że ta szkoda może zaciążyć nie na jednym straconym roku, ale na całej jego

przyszłości. Podrywania w umyśle dziecka autorytetu szkoły, podawanie w wątpliwość sprawiedliwego traktowania uczniów, musi się odbić fatalnie na jego charakterze, a o ile dziecko samo czuje, że zła nota była zasłużona (dzieci mają bardzo trafne wyczucie), to takie odciążanie go z winy popełnionej, budzi w niem po pierwsze lekceważenie sądu rodzicielskiego, a po drugie sprowadza zanik poczucia odpowiedzialności, hipokryzję i fałszywe ustosunkowanie się do świata zewnętrznego.

O ile zaś nawet (co zresztą jest nader rzadkim wyjątkiem), naprawdę dziecko spotkałoby się z zupełnie zasłużoną klasyfikacją, to jeszcze i wtedy złą przysługę oddają mu rodzice, podkopując w jego duszy wiarę w autorytet szkoły.

W wypadku takim powinno się raczej usiłować wskazać drogę do pogodzenia noty z własnym jego wycuciem, przypomnieć mu jakieś słabsze odpowiedzi, jakieś momenty usprawiedliwiające złą notę. Nie będzie to zbyt trudno, bo można przyjąć za pewnik, że prawdziwie dobremu, silnemu w przedmiocie uczniowi, nawet uprzedzony do niego nauczyciel nie da złej noty.

Inni znowu rodzice grzeszą zbytnią surowością w razie złego świadectwa dziecka. Jest to tak samo niebezpieczne, jak i poprzednio wymieniony system. Nierzadko przecież winę złej noty nie można przypisać lenistwu dziecka, ale raczej jego słabym zdolnościom wogóle, czy w pewnym kierunku złemu lub wątłemu zdrowiu, czasem przejściowemu, na pewien okres, występującemu osłabieniu pamięci i innym, licznym, od dziecka niezależnym, przyczynom.

W tych wypadkach dziecko musi odczuć zbytnią surowość jako nie sprawiedliwość — a nie tak nie pa-czy charakteru jak poczucie krzywdy.

Bardzo częstym następstwem takiej surowości jest zrażenie się dziecka do nauki, zupełna obojętność na wyniki, wykluczająca lub przynajmniej utrudniająca jego rozwój umysłowy i wrażliwość na otrzymane przestrogi czy nagany.

Obowiązkiem zatem rodziców jest przede wszystkim zastanowić się dokładnie nad przyczynami złego wyniku nauki i do nich zastosować swe stanowisko wobec dziecka.

Kontrola rozumu i serca jest przytem konieczna.

Ale kontrola ta nie powinna się ograniczyć tylko na dziecko, ale winna rozciągnąć się także na samych siebie.

Rodzice powinni się zastanowić nad tem, czy w złych wynikach klasyfikacji niema także ich winy? Czy dość uważnie śledzili postępy dziecka w czasie roku szkolnego, czy utrzymywali należyty kontakt ze szkołą. I tu z pewnością znowu się okażą w wielu wypadkach zaniedbania i to przeważnie u tych, którzy czy to między sobą czy wobec dziecka nawet, kwestionują sprawiedliwość noty.

Rzadko się zdarza, aby nie dało się poprawić postępów ucznia ogólnych czy to w pewnym przedmiocie,

jeśli rodzice czy opiekunowie stale przychodzą na „wywiadówkę“ i informują się u nauczycieli.

Taki kontakt domu ze szkołą wytwarza atmosferę porozumienia, rodzice wiedzą w jakim kierunku trzeba na dziecko oddziaływać, jakiej mu dostarczyć pomocy, nauczy-ciel uczy się także trafniej patrzeć na dziecko, stosować do niego środki pedagogiczne, odpowiednie do jego charakteru i ustroju. Unika się wtedy wielu nieporozumień, a skutki takiego kontaktu muszą być zbawienne.

I dlatego pamiętać chcecie o tem, Matki i Ojcowie, że wynik klasyfikacji Waszego dziecka jest niemal zawsze także Waszą klasyfikacją.

J. P.

Z dziedziny mody.

Paryskie elegancje wyścigowe.

Paryż, w czerwcu.

Złośliwości aury od szeregu lat ostatnich przeszkadzały rozwojowi całego przepychu elegancji na wielkich dniach wyścigowych Paryża. Wyścigi były przed laty uprzywilejowany-

mi dniami pokazu najpiękniejszych toalet letnich, przechodziły wspaniałością, aparycją modnych dam nawet wielkie dni karnawałowe. Był to wspa-

Elegancka toaleta turfowa z crepe satin w tonach beige i marron.

Wytworna suknia na garden party z crepella marynarskiego, chusteczka apaszowska w centki niebieskie na białym tle.

niały konkurs pomysłowości pierwszorzędnych magazynów paryskich, z których każdy uważał za punkt honoru, aby jego kreacje były czymś zupełnie nowym, aby jeden i ten sam motyw nie powtórzył się dwa razy. W ostatnich latach niejaka aury sprawia, że toalety przygotowane na turl pozostają najczęściej at home z obawą niepewnego nieba.

Elegancka suknia z crepe georgette koloru słomkowego, przybrana aksamitką czerwono-brunatną.

Komplet turlfowy kombinowany z trojakiem materiału! Cape z muslikasha marynarsko-niebieskiego, przybranie i jumper z crepe imprime spódniczka i przybranie jumpera z crepe satin.

Wyścigi jak i garden party mają swoją specjalną elegancję. Najwykwintniejsza toaleta dzienna jest tutaj na miejscu. Jest to triumf koronki, muslinu jedwabnego, crepe satin — pełnego wyszukania kroju i szczegółów. Zawsze opatrzone długimi rękawami, ażeby nie stracić swojego genre, zapożyczają o toalety wieczorowej tak w barwach jak i w materiale wszystko, co może się złożyć na maksimum elegancji, bez zastraty swego dziennego

charakteru.

Zatrącenie tej linii demarkacyjnej jest pomyłką, nie do darowania w świecie eleganckim, której nie ulegnie na pewno żadna Paryżanka, podczas gdy zdarza się ona często najwytworniejszym cudzoziemkom. Popelniają ją także podrzędniejsze magazyny w swoich rewjach żywych manekinów. Prawdziwa elegancja małą nutą dyskrepcji umie znakomicie zaznaczyć w sukni jej charakter i przeznaczenie, nie umniejszając strojności i wykwintu.

Ostatnie dni wyścigowe w Drac i Hates przyniosły wspaniałe dowody, jak konfekcja paryska umie zwycięsko przeprowadzić tę linię demarkacyjną.

Jakkolwiek pogoda nie ze wszystkim była pewna, jednak eleganci paryskie i tę trudność zdołali przezwyciężyć. Pod płaszczami z asperic i crepelli kauczukowanej, będącymi również ostatnim wyrazem smaku i wytworności, ukazywały się najwspanialsze toalety wyścigowe. Wiele bardzo wzorzystości, przeważnie w tonach beige, marmot i żółtych. Bardzo szykowną była toaleta złożona z płaszczyczka ciemnogranatowego z białym, naturalnie impregnowanego, i sukni w tych samych tonach. Kapelusz z szerokimi krysami był z białej ananilli przybranej ciemno-niebieską aksamitką, upiętą w formie djadem. Do podobnego kapelusza dwie inne panie miały następujące toalety: jedna, złożoną z plisowanej spódniczki, jumpere i krótkiej pelerynki z crepe satin w tym samym kolorze, druga z czarnej crepe satin, kombinowana z ciemno-niebieską, crepe georgette w białe centki. Na trybunach widziało się dużo tonów beige, popielatych, nieco błękitnych, kilka sukien pasowych i zielonych. Kwiat przy ramieniu był niemal obowiązujący.

Ponieważ rozjaśnione nakłonnice nieba pozwoliły na odrzucenie okryć, wytwornosc kroju i kompozycji toalet mogła ukazać się w całej pełni. Przewagę stanowiły rozmaite kompozycje falban. Widziało się zupełnie gładziutko przylegające i symetrycznie ułożone według dawnego wzoru i najbardziej fantastyczne, formujące nierzaz

zupełnie niespodziewanie sylwetkę kobiecą. Najfantastyczniejsza toaleta w tym rodzaju była złożona ze stanika gładkiego, do którego dołączała się fal-

Suknia wieczorowa z nader charakterystycznym układem falbany, tworzącej z tyłu literę V.

banu wzorzystą, formującą literę V.

Drugą charakterystyczną cechą obecnych toalet jest obfitość materiału przy zachowaniu smukłej linii. Nadaje to wytwornej damie cechę kobiecości, nie zatracając smukłości kącici, która jest dzisiaj warunkiem niezbędnym, aby się liczyć w modnym świecie. W każdym razie ta koncesja na rzecz kobiecości pozwala przewidywać, że zbyłeczne wychudzenie, narzucone nam przez Amerykę, straciło już swą hegemonię.

ma.

Z higieny i pielęgnowania urodę.

Nózki, cienkie w ko tka h.

Lwów, 25 czerwca.

Dla piękności nogi odgrywa niemal że decydującą rolę jej uformowanie w kostce. Noga cienka w kostce jest takim samym postulatem estetyki, jak i nienaganna linia tydki. Usunięcie zgrubień w tej partii nogi przed stawia zatem ważny problem kosmetyczny. To też jest łatwo zrozumiałym, że nowoczesna kosmetyka nie spoczęła tak długo, dopóki nie udało jej się wypracować rozmaitych metod, przy pomocy których można przeprowadzić korekturę brzydkiego, zgrubiałego wiązania nóg. W każdym razie trzeba zauważyć, że nie było to rzeczą łatwą, gdyż nie można się tutaj ograniczyć do dawnych, konserwatywnych metod. Z tem większym uznaniem trzeba przyznać, że obecnie stosowane operatywne zabiegi przynoszą, równie pewny, jak i pozbawiony niebezpieczeństwa dla zdrowia, rezultat.

Zgrubiałe wiązanie nóg pochodzi z dwojakich przyczyn: albo z nadmiaru nagromadzonego w tem miejscu tłuszczu, albo też ze zbyt silnego rozwinięcia kości.

W pierwszym wypadku, gdy ma się do czynienia z nagromadzeniem

tłuszczu, można przez odpowiednie traktowanie doprowadzić do zaniku rozbujałych tkanek. Czasem, o ile jest to następstwem chronicznego podrażnienia z powodu fałszywego położenia nogi, jak przy płaskiej stopie, można zło usunąć w krótkim stosunkowo czasie przez zastosowanie odpowiednio skonstruowanych podkładek. Również można czasami usunąć zbyt ciężki tłuszcz w wiązaniu nóg za pomocą komprymujących bandaży, podobnie jak to się robi w wypadkach, gdy tydka jest za gruba. Jednak ten sposób nie zawsze prowadzi do celu. Kosmetyka nowoczesna posiada na szczęście inne możliwości terapeutyczne. Można bowiem zupełnie bez niebezpieczeństwa, nadmierne części tłuszczu usunąć drogą operacyjną i uczynić nogę foremną bez szkody dla ruchów i bez pozostawienia szpecących blizn.

Tam gdzie za silne rozwinięcie kości jest powodem zgrubienia, już zupełnie nie można zaradzić dawnymi mechanicznymi środkami leczniczymi. W tym wypadku pozostaje tylko jedna droga: usunięcie nadmiaru kości. I ta operacja na pozór tak ryzy-

kowna jest obecnie przeprowadzana bez złych skutków dla ruchu i elastyczności przegubów. W każdym razie w tym wypadku jest na miejscu poważny namysł a jeśli ten doradza operację, to można ją powierzyć tylko godnemu zaufania specjalście.

Alfa.

Suknia ogrodowa z crepe imprime.

Mały fejleton.

czy NOWOCZESNA KOBIETA UBIE-
RA SIĘ DROŻEJ OD SWOICH PO-
PRZEDNICZEK?

Lwów, 25 czerwca.

Wiele się słyszy utyskiwań na nowoczesny luksus toalety kobiecej. W jednym z zagranicznych pism kobiecych znajdujemy na ten temat uwagi, warte krytycznego zastanowienia.

Autorka broni nowoczesnej kobiety przed zarzutem, iż wydaje ona więcej na swoją toaletę, aniżeli jej matki i babki i stawia tezę wprost przeciwną, że obecnie strój kobiety kosztuje mniej niż w czasach dawniejszych, przed dokonaną rewolucją w dziedzinie mody.

Pomyślny tylko — powiada — bez ilu niezbędnych dawniej części garderoby, obywa się zupełnie nowoczesna kobieta. Gdzież są te drogie gorszety z prawdziwymi fiszbinkami, gdzie te wszystkie obszerne jak gimachy spodnie noszone pod suknią, które same dla siebie już kosztowały majątek.

Znikły już niepowrotnie te drogie podszewki jedwabne, którymi musiała być podbita każda suknia czy to weliniana czy jedwabna.

A cóż dopiero mówić o tych kilometrych ziuszach, trendlach, koronkach, kokardach, szarfach i trenach, stanowiących przybranie dawnej toalety wytwornej.

Niemna już też owych potwornych rękawów jak helmy, na które trzeba było całych metrów materiału, niema już olbrzymich kapeluszy z kosztownymi strusimi piórami.

Nowoczesna elegancja zastępuje ilość i jakość wytwórnym smakiem a ograniczając do minimum rozmiary toalety, wypada taniej niż moda epok minionych.

Do wypowiedzenia się w tej sprawie zapraszamy nasze Czytelniczki.

Nina.

— Dr. Peters widział ciebie zagranicą — po-
wiedział po chwili Barra.

— Gdzie mnie spotkał? zapytała.

— Najpierw w Ostendzie. Jak zwykle wywołałaś
wrażenie, a następnie w Paryżu. Twoje występy na
wyścigach robia cię sławną.

— Więcej nigdzie mnie nie spotkał? zapytała
Walentyna, powracając do zwykłej pewności siebie.
A czy nie spotkał mnie w Hamburgu?

— Nic mi o tem nie wspominał.

— Wybornie. Prawdopodobnie byłby ci i tak
nie powiedział, gdyby mnie spotkał.

Barra stał przy kominku i zacierał ręce, jak
gdyby zmarł.

— Zanim wyjechałaś sankami wspominałaś, że
chcesz mi powiedzieć coś ważnego.

— Tak jest.

— Mam wrażenie, że coś bardzo ważnego.

— Istotnie. Chcę mówić o twoim wynalazku.

Inżynier uśmiechnął się.

— Wreszcie! rzekł Barra.

— Co przez to rozumiesz?

— Wreszcie czegoś się dowiem. Wiem, że ty równo-
cześnie z moim wynalazkiem zaczęłaś kuć własne plany.

— A gdyby?

— Czego więc żądasz?

— Chcę ci przeszkodzić w popełnieniu jednego
głupstwa.

— Co nazywasz głupstwem?

— Sprzedaż wynalazku Petersowi.

— Gdybym tego nie zrobił, byłbym zwykłym
oszustem, tego więcej robić nie mogę i nie zrobię.
Sprzedałem wynalazek rządowi Dra Petersa, część

w ostatnich czasach zagadniał. Detektyw nie przy-
puszczał, by ostatnie lata tak go zmieniły. Nie po-
starzał się wprawdzie bardzo, ale nie posiadał już
tej zimnej krwi oraz kamiennego spokoju, którym
zawsze detektywowi imponował.

Nad temi zmianami zastanawiał się Krag często.

Czyżby te zmiany w usposobieniu inżyniera

spowodowała młoda i urocza żona, siostra przyrod-

nia „Pajaka”?

Z rozmaitych drobnych wywnioskował detek-

tyw, że musiała ona wywierać na męża ogromny

wpływ. Jej dobroć, rozkoszny uśmiech i żywy tem-

perament działały na Barra.

Pokoje detektywa i niemieckiego agenta leżały

we wschodnim skrzydle domu, daleko od pra-

cowni inżyniera.

Asbjörn Krag czuł się dobrze na nowym mieszk-

aniu. Z okna mógł oglądać przesiłczną okolicę.

Detektywowi przewieziono rzeczy z mieszkania

lekarza. Krag natychmiast je rozpakował i oglądał

bron.

Nazajutrz o godzinie 12. był ostateczny termin,

w którym Dr. Peters miał złożyć inżynierowi

250,000 Mk, a tegoż wieczoru miał się odbyć koncert

W dwa dni później inżynier miał oddać wynalazek

wraz z planami.

Późnym rankiem widzimy inżyniera, jak wzbu-

rzony chłodzi po salonie. W tej chwili nadchodzi

jego żona, niosąc nareczone kwiaty. Lekko zdenerwo-

wana usiłuje pokryć swój niepokój.

— Dlaczego włożyłeś znowu to wstrętne okrycie?

zapytała Konstancja.

15

pieniędzy otrzymałem i wedle umowy za trzy dni
oddam mu plany i model. Chcę umowy dotrzymać
uczciwie.

Walentyna roześmiała się.

— Nie jestem już więcej dawnym Barra. — po-
wiedział inżynier.

— Uważam to — odpowiedziała Walentyna.
W ostatnich czasach wpadłeś wogółem w ton moraliza-
torski. Dziwi mnie tylko, że taki... jak... ty człowiek...

Barra zmarszczył brwi.

— Dobraliśmy się doskonale. Znasz moje czyny
i całą działalność i nie możesz mi zaprzeczyć, że
wszystkie moje dotychczasowe zbrodnie były wy-
łącznie z ideowych względów.

— Ideowe względy — rzuciła Walentyna. —
Chcę ci tylko przypomnieć noc 25. października
w Berlinie.

Barra przeszedł gniewnie kilka kroków.

— A gdyby tak policja dowiedziała się o wy-
padkach owej nocy, czy uwierzyłaby w twoje idealne
zamysły? Sądzę, że nie.

— Sądzisz tak Walentyno, ponieważ jesteś zła
do szpiku kości.

— Czy cię b' ten niewinny gołąbek tak umoralnił?

— Proszę cię bardzo, nie mów źle o niej. Ona
jest wszystkim dla mnie na świecie. Ale ja ciebie
znam i wiem, że użyjesz każdego środka, byleby
przeprowadzić swoje zamiary. Wyrzuci Konstancję
poza nawias. Ona właśnie jest tą, która godzi mnie
z życiem. Bez niej wróci bym do życia zbrodniarza.
W tej chwili czuję się tak dobrze nawet w obec-
ności tego detektywa i nieufności niemieckiego
agenta.

FOTOGRAFJA

XIV.

— Nie — odpowiedział Walentyna — widzę,
że będę musiała zastosować groźby.

— Nie — odpowiedział Walentyna — widzę,

nowczo i nieodwołalnie. Proszę cię idź do twojego

— Słusznie, jednak twój projekt odrzucam sta-

nikomu nawet na myśl nie przyszło ciebie oskarżyć.

twą. Potrzeba całą sprawę tak pozmatać, aby

— Pozostaw tę sprawę mnie. Nie jestem na-

tej transakcji? Wszak bym nie natychmiast uwi-
tano.

Niemcy nie ufają mi. Wreszcie zapytam się ciebie,

lekkomyślną. Swoimi machinacjami sprawiasz, że

— A ponadto jesteś Walentyno niesłychanie

— Jak widzę zaczynasz znowu umoralniać.

Pajak roześmiał się.

— Jesteś bez sumienia, Walentyno.

nieędzy.

— Zrob jak ci radzę, a dostaniesz dużo pie-

— To mi wystarczy jedno.

— Oglądnił się tylko dobrze.
— Idź!
— Nie pójde, dopóki nie powiem do czego zmierzam.
— O Konstancji więcej nie mówimy.
— Jak chcesz — mówmy zatem o twoim wynalazku? Dostałeś za niego milion — czy nie prawdą?
— Tak jest i wypłacano mi już 750,000 Mk. zresztą wiesz już o tem.
— Tak, ale ja ci ofiaruję za niego półtora miliona.
Barra cofnął się o krok.
— Półtora miliona — półtora miliona. Wiedzał doskonale, że w podobnych wypadkach ona nie zartuje wcale i że stoi w stosunkach z nim dzynarodowymi ryccerzami przemysłu.
— Kto kryje się za tem? zapytał inżynier.
— No — a gdyby tak „inne państwo”?
— Zaraz ci na to odpowiem Walentyne. W tej chwili potrzebuję bardzo pieniędzy, choćby dla ukończenia mego wynalazku. Ale mimo braku pieniędzy tego nie zrobię.
— A dwa miliony? Być może, że ci dadzą dwa miliony. Wszak wiesz, jaka jest sytuacja polityczna. Każdego dnia należy się czegoś spodziewać. A żadne państwo nie da się ubiedz drugiemu.
— Nie chcę!
— Być może, że po upływie pewnego czasu nikt nie kupi twego wynalazku. O ile wiem, nie wiele ci zostało z tych pieniędzy, które otrzyałeś. A co wówczas? Wtedy zostaniesz bez pieniędzy i bez wynalazku.

Walentyna przymrużyła oczy krótkowidza. Dotychczas nie uważała ciebie za tak naiwnego, ale od jej chwili zmieniam zdanie.

Barra odpowiedział jej dopiero po chwili.

— Znowu myślisz o czemś! Zawsze w ten sposób zaczynasz. Czyś ty dotychczas nie pomyślał o tem — rzuciła Walentyna — że się gwałtownie starzejesz? Na skroniach masz już siwe włosy. W czerwone płomienie twego zarostu wplotły się już białe smugi. Widzę jesteś coraz bardziej niepokojny.

— Proszę — wróć do swoich pokoiów.

— A ja znam moją ziostrę!

— Walentyne!

— Ona jest jeszcze młoda i ma tak czarowny uśmiech...

Barra zbliżył się do niej groźnie.

Walentyna siedziała jednak spokojnie, uśmiechając się cynicznie.

Przez twarz inżyniera przesunęła się chmura wątplenia.

— A jeżeli zdołam cię przekonać?

— Nie potrafisz tego!

— A jeżelibyś przecież zdołała?

Barra uderzył pięścią w stół i rzekł zmieszany. Nie dokazesz tego — ale wiedz, że wówczas byłbym znów dawnym Barra.

Oo! — Takim podobasz mi się więc.

— Idź — idź — ja wiem, że dla twoich celów nie cofniesz się nawet przed zerwaniem małżeństwa między mną a twoją siostrą przyrodnia. Ale to ci się nie uda Walentyne.

Inżynier zamilczał pytanie i radził, jak zona ma rozdzielić kwiaty.
— Jutrzejczy wieczór jest drogą przyjemnością — skarżyła się młoda kobieta.
— Wiesz o tem, że nie wolno mi niczego oszczędzać, jeśli idzie o Dra Petersa. — A słyszałam ze on lubi tylko dobrą muzykę. Osobiście jest on dla mnie bardzo miłym człowiekiem.
— Tak, tak i przytem przywołał nam bardzo dużo pieniędzy, Potrzebuję ich jednak wiele. Gdzie jest Walentyne. Kilka godzin już jej nie widziałem? Pojechała jeszcze wczesnym rankiem. Ona będzie już zawsze niespokojnym duchem.
— Przed godziną jeszcze rozmawiałem z nią. Musi więc być gdzieś w pobliżu.
— Już słyszę dzwonek od sanek. To pewnie ona przyjechała.
Inżynier Barra i młoda pani podeszli do okna. Na podwórzu ze sani wysiadła Walentyne.
— Nie domyślam się nawet, gdzie mogła jeździć Walentyne. Droga, którą pojechała, prowadzi do lasu.
Inżynier przyglądając się uważnie saniom, nie patrzył w tej chwili na żonę. On oglądał silnie zabłocone sanie.
Gdyby Barra spoglądał na żonę, musiałby zauważyć niechybnie jej zdenerwowanie.
— Na pewno z miasta nie przyjechała — mówił Barra, gdyż musiałaby jechać inną drogą. Co to za domy, które tam widać?
— Należą one do wójta i do właściciela dóbr Folgensa.

— Te domy właśnie znam, ale pytam się o trzeci z rzędu dom. Widać tylko dach. Czyja to własność?

— Ktoś mi o tem mówił. Czy nie jest on własnością praktykanta leśnictwa Blindego. Z tej właśnie strony nadjechała Walentyna. Bóg raczy wiedzieć, czego ona tam chciała.

— Także i ja nie wiem.

Młoda kobieta nie przyzwyczajona do ukrywania swych myśli, była coraz więcej zmieszana.

Inżynier byłby na pewno to spostrzegł, gdyby do pokoju nie wszedł „Pająk”. Walentyna weszła w płaszczu i kapeluszu.

Inżynier podszedł do niej.

— Przysięgłabym, że mówiliście o mnie — mówiła Walentyna, siadając wygodnie na fotelu.

— Tak jest — potwierdził Barra. Dajesz zresztą ku temu powody. Walentyna roześmiała się a inżynier zbliżył się do okna. Sanki są zupełnie obłoczone — powiedział Barra. Walentyna wykorzystała tę chwilę i szepnęła siostrze cicho:

— Znowu z nim rozmawiałam.

Konstancja spojrzała na nią przerażona.

— Zobaczysz, że stanie się nieszczęście.

— Zostaw to mnie i bądź spokojną.

Inżynier powrócił od okna i spojrzał znacząco na żonę. Konstancja rozumiała męża. Barra chciał sam pozostać z „Pajakiem”. Młoda kobieta wyszła z pokoju, zabierając ze sobą resztę kwiatów.

Walentyna śmiała się, siedząc w fotelu. Lecz śmiech jej drażnił tylko inżyniera.

— Co mówiliście o mnie? zapytała Walentyna. Inżynier spojrzał na nią w milczeniu.

Ze sportu.

Wielka klęska Pogoni w Krakowie.

LEGJA REMISUJE Z HASMONEA. — NIEZASŁUŻONE ZWYCIĘSTWO CRACOVII W WARSZAWIE. — WARTA BIJE RUCH, A ŁKS, ŚLĄSK.

Lwów, 25. czerwca.

LEGJA — HASMONEA 2:2 (2:1).

Legja: Adamowicz, Ziemiński, Terlecki, Cyganik, Amirowicz, Nowakowski, Wypiórowski, Aslanowicz, Nawrot, Przeździecki, Ciohecki.

Hasmonea w reprezentacyjnym składzie z Seiollem na prawem skrzydło.

Hasmonea ruszyła się wreszcie z fatalnej dla niej siódemki. Jeden punkt zdobyty po ciężkiej walce z Legją wzmocni trochę jej pozycję, która ostatnimi czasy nie przedstawiała się różowo. Wiele pracy kosztowało białoniebieskich uzyskanie nierozstrzygniętego wyniku, Legja bowiem aczkolwiek z dwoma rezerwowymi w napadzie przedstawiała się **bardzo groźnie** i zwłaszcza w drugiej połowie często gościła pod bramką gospodarzy.

Hasmonea grała dobrze, ale tylko przez 30 minut pierwszej połowy. Napad gospodarzy dobrze kombinował, z łatwością przejeżdżał pomoc przeciwnika, pod samą bramką jednak **zawodził**, strzelając z pewnych pozycji w aut lub bramkarzowi w ręce. **Utrata** dwu bramek **wyprowadziła** napastników Hasmonei z równowagi, wszyscy potracili głowę i inicjatywę gry przeszła w ręce Legji.

Warszawiacy podobał się dzięki mądrej grze swego napadu, który krótko, przyziemnie kombinował i w ten sposób przeprowadził raz po raz piękne ataki. W napadzie Legji na plan pierwszy wysunął się **Nawrot**, łącznicy słabsi, w polu grali dobrze, słabo jednak strzelali. **Ze skrzydeł** lepszy lewoskrzydłowy, rozporządzający dobrym biegiem.

Pomoc gości przedziwna, najlepszy prawy pomocnik Cyganik. **Amirowicz** przebił tempo, lewy pomocnik często ulegał Seiolłowi.

W obronie **Ziemiński** o całe niebo przewyższał Terleckiego. Bramkarz mało zatrudniony, obie przepuszczone bramki były nie do obrony.

W Hasmonei **bramkarz Grünberg** bronił bardzo dobrze, zwłaszcza w drugiej połowie unicestwił cały szereg ostrych strzałów. Obrona niezła. Binnbach lepszy od Redlera. W pomocy najlepszy Schneider, Horowicz pracował ambitnie przez cały czas zawodów, Fleischer grał nierównomiernie.

W napadzie białoniebieskich prawa strona lepsza od lewej. Steurman w pierwszej połowie oddał kilka ostrych strzałów, w drugiej statystował. Grünberg i Krumholz słabi. Skrzydłowi na ogół odpowiedzieli zadaniu.

W pierwszej połowie przeważa Hasmonea. W 13 minucie strzela Steurman po kombinacji z Grünbergiem pierwszą bramkę. Szereg ostrych strzałów chwycił bramkarz Adamowicz. W 30 minucie po błędzie Binnbacha wyrównuje Nawrot. W 32 minucie ratuje Redler ręką pewną bramkę. Rzut karny wykorzystuje Przeździecki.

W drugiej połowie po „kiksie” Ziemińskiego strzela Krumholz drugą bramkę. Mimo wysiłków obu drużyn, wynik nie ulega zmianie. W 41 minucie wyklucza sędziego Redlera za roz-

myślny faul. Sędziował p. Piotrowski z Łodzi. Widzów około 3000.

WISŁA — POGOŃ 6 : 1 (5 : 0).

Kraków, 24. czerwca. Niezasłużona w tak wysokim stopniu klęska Pogoni, która od 4 minuty pierwszej połowy gra w dziesiątkę, wskutek rozbicia Olearczyka. Ubytek obrońcy wprowadza chaos w szeregi Pogoni, początkowo gra Wacek na obronie, później cofa się Hanko do obrony, a Wacek gra na pomocy. Zamieszanie w szeregach Pogoni wykorzystuje Wisła strzelając w pierwszej połowie **pięć bramek**. W drugiej części zawodów gra Pogoń z pięcioma napastnikami i dwoma pomocnikami. W Pogoni zawiódł w pomocy Prass, który nie potrafił dać rady Reymanowi. Deutschman grał wyłącznie ofensywnie, **najlepszy Hanko**, który zupełnie unieszkodliwił Balcera. W obronie dobry Mauer. Bramkarz Albański **bronił** dobrze nie ponosi winy w przepuszczeniu pięciu bramek, wszystkie bowiem, za wyjątkiem rzutu karnego, były nie do obrony. W napadzie dobrze grali Wacek i Szabakiewicz.

Bramki dla Wisły strzelili w 20 minucie Kotlarczyk II, w 27 z karnego Reyman I, w 36 Reyman III, w 44 Reyman I, w 45 Bajorek z pomocy.

W drugiej połowie Pogoń gra le-

piej, w 25 strzela Reyman I szóstą bramkę, w 44 minucie uzyskuje Batsch jedyny punkt dla Pogoni. Sędziował p. Rosenfeld z Bieleka.

CRACOVIA — POLONIA 3 : 1 (2 : 0). (Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 24. czerwca. Niezasłużone zwycięstwo Cracovii, Polonia przez całą czas zawodów. Cracovia uzyskała 3 bramki z przechojów Gintla. Polonia nie wykorzystwała całego szeregu pewnych pozycji, a w tem przyznano jej **rzutu karnego**. Sędziował p. Marczewski z Łodzi.

WARTA — RUCH 1 : 0 (0 : 0).

(Telefonem od naszego korespondenta). **Poznań, 24. czerwca.** Warta grała słabo, zwłaszcza w napadzie, wynik jednak nie odzwierciedla stosunku sił. Gra przy **stałej przewadze Warty**. Ruch przez cały czas zawodów murał. W Warcie zawiedli Spojda i Stalińska. Jedyną bramkę dla Warty strzelił w 24 minucie drugiej strzelił Rochowicz, Sędziował p. kpt. Baran.

Łódź, 24. czerwca.

Ł. K. S. — ŚLĄSK 8 : 3 (3 : 0). Sędzia kpt. Bilor. Mistrzostwo P. L. P. C.

Katowice, 24. czerwca.

LL. F. C. — D. F. C. (Praga) 5 : 1 (0 : 1). Zawody towarzyskie.

Przemysł fryzjerski w obronie swego bytu

ZJAZD MISTRZÓW FRYZJERSKICH Z CAŁEJ MAŁOPOLSKI DOMAGA SIĘ OD RZĄDU ULG, KONIECZNYCH DLA WYKONYWANIA SWEGO ZAWODU.

Lwów, 25. czerwca.

(lip). Wkrótce zostanie wydane rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia Prez. Rzeczyposp. o godzinach w handlu, oraz w zakładach fryzjerskich. To rozporządzenie wprowadza rygory co do ograniczenia czasu pracy do 10 godzin na dobę w dnie powszednie, tj. od 9-tej do 7-mej, względnie od 8-mej do 6-tej, oraz **zakaz dotychczas tolerowanej pracy w niedziele i święta przez kilka godzin**. Ścisłe wykonanie tych ograniczeń uważają fryzjerzy za **ruinę dla swego zawodu**. Pod groźą tego rozporządzenia oba cechy fryzjerskie we Lwowie, tak cech chrześcijański mistrzów fryzjerskich, jak cech mistrzów fryzjerskich podjął **wspólną akcję**, której wyrazem był **Zjazd mistrzów fryzjerskich z całej Małopolski Wschodniej**, który obradował wczoraj w Izbie Rękodzielniczej.

Do prezydium Zjazdu weszli jako przewodn. p. **Suzdalewicz**, zastępca przew. p. **Perlmutter**, nadto delegaci z powołaniem pp. **Krokosz** z Rzeszowa, **Z. Gilemplan** z Drohobycza, **Mandziuk** ze Stanisławowa, **Eckert** z Przemyśla, **Lammersdorff** ze Strzyna, sekretarze pp. **Smetana** i **Bruna**.

W ciągu obrad przedstawiono **agendę dla zawodu skutki zakazu pracy w niedzielę i ograniczenia czasu pracy wieczornej**, co wpływa na **zmniejszenie klienteli**, gdyż bardzo wiele osób z powodu tych niedogodności u-
czy się władania brzytwą.

Po długiej i ożywionej dyskusji uchwalono **rezolucję**, które wybrana delegacja ma przedłożyć Komitetowi ekonomicznemu Rady ministrów i Min. skarbu.

W rezolucjach Zgromadzenie domaga się **wyeliminowania fryzjerów jako rzemieślników z pod rygoru ustawy handlowej**: takiej samej wolności pracy, jaką mają i mieli dotychczas wszyscy inni rzemieślnicy. Nadto ze względu na właściwości zawodu żąda, aby majstrowie fryzjerscy mogli w ciągu kilku godzin w niedzielę i niektóre święta **trzymać pracownię otwartą i pracować**.

Dalej domagają się fryzjerzy **zmniejszenia stawek podatku obrotowego, uwolnienia od podatku obrotowego za r. 1926 i 1927 dla tych mistrzów fryzjerskich, którzy pracują z jednym tylko pomocnikiem, ponownego rozpatrzenia rekursów z r. 1927, zwolnienia przez Min. handlu i przemysłu Państw. Rady rzemieślniczej dla przygotowanych ustaw rządowych, dotyczących zawodu rzemieślniczego**.

Na Zjeździe byli obecni posłowie: dr. **Leon Reich** i **Heller**, którzy wygłosili dłuższe przemówienia, przynieszące **poparcie u rządu postulatów mistrzów fryzjerskich**, przyczem wszyscy posłowie zgodnie przyznali, że **specjalne warunki, w jakich pracuje ich zawód, muszą być uwzględnione przez czynniki rządowe i ustawodawcze**.

KRONIKA

25 Czerwca
Poniedziałek
Łucji, Wilhelma

REDAKCJA BEZWARUNKOWO MANUSKRYPTÓW NIE ZWRACA.

TEATR WIELKI:

Poniedziałek, 25. bm. „Daleka Księżniczka” — po raz ostatni.
Wtorek, 26. bm. „Niezlomna Żona” — po raz ostatni.

TEATR NOWOŚCI:

Poniedziałek, 25. bm. „Dolly”.
Wtorek, 26. bm. „Dolly”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW:

APOLLO: „Ten, którego nikt nie zna” i „Szulanka”.

AVENUE: „Mały Kapral”.

BAJKA: „Bartek Zwycięzca”.

CASINO: „Gwałtu, co się dzieje”.

CHIMER: „Spowiedź kapelana”.

FATAMORGANA: „Krysia leśniczanka”.

KOPERNIK: „Rywal Oceanu” i „Mały człowiek do wielkich interesów”.

LEW: „Don Kiszot” z Put i Patachonem.

PALACE: „Dramat w Hotelu Boulevard”.

MARYSIENKA: „Rywal Oceanu” i „Mały człowiek do wielkich interesów”.

PASAZ: „Bartek Zwycięzca”.

UCIECHA: „Orlow”.

(—) **Włamanie do winiarni.** Do składu win Kalmara Frenkla przy ul. Słonecznej 27 włamali się nieznani sprawcy i skradli kilkadziesiąt flaszek wina, wartości 700 zł.

(—) **W kamienicy** przy ul. Sykstuskiej 156, będącej własnością starosty grodzkiego dra Reinländera, aresztowano Michała aromkę, osobnika nieposiadającego zajęcia i stałego miejsca zamieszkania. Jaremkę usiłował włamać się do jednego z mieszkań.

(—) **Napad rabunkowy na ul. Kardeckiego.** Na idącego wczoraj ulicą Kardeckiego Władysława Kozwuka napadł niejaki Aleksander Pokora, zadawszy mu kilka ran nożem, zrabował nieprzytomnej ofierze 10 zł.

(—) **Strzelanina na weselu.** W jednym z domów przy ul. Szpitalnej odbywało się wczoraj wesele. Gdy już goście skonsumowali dostateczną ilość alkoholu, rozpoczęli strzelanie do pustych butelek. Zaalarmowana strażąm policyjną aresztowała 4 uczestników weselnych w osobach Andrzeja i Aleksandra Knapów, oraz Zofji i Bartłomieja Schrutów.

Wpisy na wakacyjne kursy bieżniarstwa i krawiectwa damskiego we Lwowie (6—7 tygodniowe) przyjmuje i udziela wyjaśnień Krajowy Patronat przemysłowy. Lwów, plac Smolki 1. 3. — Zgłoszenia o urządzaniu kursów na prośbienie przyjmuje się pisemnie. 5346-2

Bursa dla dziewcząt im. Boberskiej, Koła Pań T. S. L. przyjmuje uczennice uczęszczające do wszystkich zakładów. Zgłoszenia: ul. Poniatowskiego 1. 11 od godz. 4—5. 5345-3

Eliksir, Proszek i Pasta do zębów

pod nazwą

„TYMENTOL”

„Centralnego Laboratorium Chemicznego w Warszawie.

Uznany przez pp. lekarzy-dentystów, zaleca się go, że zapobiegają tworzeniu się kamienia na zębach i chronią je od zepsucia.

Sprzedają je apteki, sklepy apteczne i perfumy je.

Dno nędzy. Naprawdę złotemu i nigdy niezawodzącemu sercu Czytelników naszych polecamy wdowę po poważnym rzemieślniku lwowskim, matkę legionisty i obrońcy Lwowa, który zmarł z odniesionych ran — znajdującą się obecnie w obliczu śmierci głodowej. Nieszczęśliwa staruszka jest nadto ciężką kaleką, tak, że zupełnie najdrobniejszej nawet kwoty nie może w możności zapracować. Datki przyjmuje Administracja dla **Matki obrońcy Lwowa**.

